

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1 (14. Jātakapāṭi-1)

13. Το βιβλίο των δεκατριών (13. Terasakanipāto)

[Ja 474-483, PTS 4.203-4.274]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1

13. Το βιβλίο των δεκατριών

474. Η τζάτακα του μάνγκο (1)

- 1.** Μου έφερες καρπούς μάνγκο στο παρελθόν, μικρούς και μεγάλους, ασκούμενε στην άγια ζωή·
Με αυτά ακριβώς τα ξόρκια δεν εμφανίζονται πλέον σε σένα, καρποί δέντρων, Βράχμα.
- 2.** Περιμένω την ευνοϊκή συγκυρία των άστρων, τη στιγμή και την ώρα στα ιερά κείμενα δεν βλέπω·
Και αφού βρω την ευνοϊκή συγκυρία των άστρων και τη στιγμή, σίγουρα θα φέρω άφθονους καρπούς μάνγκο.
- 3.** Την ευνοϊκή συγκυρία των άστρων δεν είπε πριν, τη στιγμή και την ώρα δεν ανέφερε πριν·
Ο ίδιος έφερε άφθονους καρπούς μάνγκο, προικισμένους με χρώμα, οσμή και γεύση.
- 4.** Με την απαγγελία ξορκιών πριν σε σένα, καρποί δέντρων εμφανίζονταν, Βράχμα·
Σήμερα όμως δεν μπορείς να απαγγείλεις ούτε ξόρκι ούτε μάντρα, ποια είναι η φύση σου σήμερα;
- 5.** Ο γιος του παρία μου τα έδωσε, δικαίως μου είπε τα ιερά κείμενα και τη φύση τους·
«Μην κρύψεις, αν ρωτηθείς, το όνομα και το σόι μου, αλλιώς το ιερό κείμενο θα εγκαταλείψει το νόημά του».
- 6.** Εγώ λοιπόν, ρωτημένος από τον άρχοντα των ανθρώπων μεταξύ των ανθρώπων, κυριευμένος από περιφρόνηση, είπα ψέματα·
«Αυτά τα ξόρκια είναι του βραχμάνου» λανθασμένα, έχοντας χάσει τα ξόρκια, άθλιος κλαίω.
- 7.** Ρικινόδεντρα ή νιμ, ή επίσης παλιμπάντακα·
μέλι αυτός που θέλει μέλι βρίσκει, αυτό πράγματι γι' αυτόν είναι το έξοχο δέντρο.
- 8.** Πολεμιστές, βραχμάνοι, έμποροι, εργάτες, παρίες και σκουπιδιάρηδες·
από όποιον κατανοεί τη Διδασκαλία, αυτός πράγματι γι' αυτόν είναι ο ύψιστος των ανθρώπων.
- 9.** Αφού δώσετε σε τούτον ραβδί και χτύπημα, πιάνοντάς τον από τον λαιμό

διώξτε τον ευτελή·

Αυτός που το ύψιστο καλό με κόπο αποκτηθέν, με αλαζονεία και υπεροψία κατέστρεψε.

- 10.** Όπως αυτός που φαντάζεται ότι είναι επίπεδο θα έπεφτε, σε λάκκο, σπηλιά, χαράδρα ή σάπιο έδαφος·
ή νομίζοντας ότι είναι σχοινί θα πατούσε μαύρο φίδι, όπως τυφλός θα πατούσε φωτιά·
έτσι κι εμένα που σκόνταψα, εσύ σοφέ, σε αυτόν που εγκατέλειψε τη μάντρα, δώσε ξανά.
- 11.** Δικαίως τις Βέδες σε σένα παρέδωσα, και εσύ επίσης δικαίως τις έλαβες·
Και τη φύση σου ευχαριστημένος επαίνεσα, αυτόν που είναι εδραιωμένος στη Διδασκαλία δεν θα τον εγκατέλειπαν οι Βέδες.
- 12.** Αυτός ο αδαής, τη Βέδα με κόπο αποκτηθείσα, που είναι σπάνια σήμερα στον κόσμο των ανθρώπων·
Αν και την απέκτησε για να ζήσει, χωρίς σοφία, την κατέστρεψε λέγοντας ψέματα.
- 13.** Σε αδαή, παραπλανημένο και αχάριστο, σε αυτόν που λέει ψέματα και είναι ασυγκράτητο·
σε τέτοιους δεν δίνουμε τα ιερά κείμενα, πώς θα υπάρξουν ιερά κείμενα;
Φύγε, δεν μου αρέσεις».

Η τζάτακα του μάνγκο, πρώτη.

475. Η τζάτακα του Φαντάνα (2)

- 14.** Άνθρωπε με τσεκούρι στο χέρι, έχοντας εισέλθει στο δάσος στέκεσαι·
ρωτημένος από μένα, φίλε, πες, τι ξύλο επιθυμείς να κόψεις;
- 15.** Ελάφι, τα δάση περιπλανιέσαι, ομαλά και ανώμαλα·
ρωτημένος από μένα, φίλε, πες, τι ξύλο για στεφάνη είναι στερεό;
- 16.** Ούτε σάλα ούτε κχαντίρο, ούτε ασσακάννα, πώς θα υπάρξει ντχάβα·
υπάρχει δέντρο με το όνομα φαντάνα, αυτό το ξύλο για στεφάνη είναι στερεό.
- 17.** Πώς είναι τα φύλλα του, ή ακόμα πώς είναι ο κορμός;
Ρωτημένος από μένα, φίλε, πες, ώστε να γνωρίσω το φανδάνα.
- 18.** Αυτού του οποίου τα κλαδιά κρέμονται, λυγίζουν και δεν σπάνε·
αυτό το δέντρο ονομάζεται φαντάνο, στη ρίζα του οποίου εγώ στέκομαι.
- 19.** Για τις ακτίνες και τις πλήμνες των τροχών, και για τον ρυμό, τη στεφάνη και το υπόλοιπο άρμα·
για όλα αυτά κατάλληλο για εργασία, αυτό θα είναι το φαντάνο.
- 20.** Έτσι και το δέντρο φαντάνα, αμέσως μίλησε·
«Και σε μένα υπάρχουν λόγια, Μπαραντβάτζα άκουσέ με.

- 21.** Από τον ώμο του βέλους, κόβοντας τέσσερα δάκτυλα·
με αυτό άπλωσε τη στεφάνη, έτσι θα ήταν πιο γερή.
- 22.** Έτσι και το δέντρο φαντάνα, έχθρα προκάλεσε αμέσως·
και σε γεννημένους και αγέννητους, στους ίσσα έφερε δυστυχία.
- 23.** Έτσι ο Φαντάνα τον ίσσα, και ο ίσσα όμως τον Φαντάνα·
Αμοιβαία με αντιδικία, αμοιβαία σκότωσαν.
- 24.** Ακριβώς έτσι μεταξύ των ανθρώπων, όπου αντιδικία εγείρεται·
χορεύουν τον χορό του παγωνιού, όπως εκείνοι οι ζηλόφθονοι ορτύκια.
- 25.** Αυτό σας λέω, καλό να σας γίνει, όσοι έχετε συγκεντρωθεί εδώ·
να χαίρεστε μαζί, μη διαφωνείτε, μη γίνετε ζηλόφθονοι σαν ορτύκια.
- 26.** Ας εξασκείστε στην ομόνοια, αυτό επαινείται από τους Βούδες·
αυτός που χαίρεται με την ομόνοια, εδραιωμένος στη Διδασκαλία, δεν
εκπίπτει από την ελευθερία από τις δεσμεύσεις.

Η τζάτακα του Φαντάνα, δεύτερη.

476. Η τζάτακα της γρήγορης χήνας (3)

- 27.** Ακριβώς εδώ χήνα κατέβα, αγαπητή μου είναι η θέα σου·
είσαι κύριος που έφτασες, ό,τι υπάρχει εδώ φανέρωσε.
- 28.** Με την ακοή για κάποιον γίνονται αγαπητοί, βλέποντας όμως για κάποιον
άλλον φεύγει η επιθυμία·
Και βλέποντας και ακούγοντας γίνονται αγαπητοί, μήπως εσύ με αγαπάς με τη
θέα μου;
- 29.** Με την ακοή μου είσαι αγαπητός, και περισσότερο ερχόμενος στη θέα·
Έτσι ευχάριστος στη θέα μου, μείνε χήνα κοντά μου.
- 30.** Θα ζούσαμε στο σπίτι σου, πάντα τιμημένοι και λατρεμένοι·
και μεθυσμένος κάποτε θα έλεγες: «τον βασιλιά των χηνών να μου
μαγειρέψουν».
- 31.** Αλίμονο σε εκείνο το μεθυστικό ρόφημα, που μου ήταν αγαπητότερο από σένα·
ούτε και μεθυστικό ποτό θα πιω, όσο μένεις στο σπίτι μου.
- 32.** Εύκολα κατανοητή είναι η κραυγή των τσακαλιών και των πουλιών·
η ανθρώπινη κραυγή, βασιλιά, είναι πιο δύσκολα κατανοητή από αυτήν.
- 33.** Ακόμη κι αν φαντάζεται ένας άνθρωπος, «συγγενής, φίλος ή σύντροφος»·
Αυτός που πρώτα χαρούμενος αφού ήταν, μετά γίνεται εχθρός.
- 34.** Σε όποιον ο νους εγκαθίσταται, όχι μακριά είναι αυτός ακόμη κι αν είναι μαζί·
ακόμη και κοντά όμως αυτός είναι μακριά, σε όποιον ο νους δεν
εγκαθίσταται.

- 35.** Και μέσα είναι αυτός με γαλήνια συνείδηση, στην πέρα όχθη της θάλασσας με γαλήνια συνείδηση·
και μέσα είναι αυτός με διεφθαρμένο νου, στην πέρα όχθη της θάλασσας με διεφθαρμένο νου.
- 36.** Συγκατοικώντας χωριστά ζουν, αυτοί που είναι εχθροί, ταύρε των αρματηλατών·
μακριά όντας μαζί ζουν, με τον νου, αυξητή του βασιλείου.
- 37.** Με την υπερβολικά μακρά διαμονή, ο αγαπητός γίνεται μη αγαπητός·
αφού σε ειδοποιήσουμε φεύγουμε, πριν γίνουμε μη αγαπητοί σε σένα.
- 38.** Αν έτσι σε αυτούς που ικετεύουν, τις ενωμένες παλάμες δεν κατανοείς·
αυτών που σε υπηρετούν, αγαθών, τον λόγο δεν ακολουθείς·
έτσι σε ικετεύουμε, πάλι να κάνεις τον τρόπο.
- 39.** Αν έτσι διαμένοντας εμείς, εμπόδιο δεν θα υπάρξει·
και για σένα, μεγάλε βασιλιά, και για μένα, αυξητή του βασιλείου·
ίσως να δούμε ο ένας τον άλλον, με το πέρασμα των ημερών και των νυχτών».

Η τζάτακα της γρήγορης χήνας, τρίτη.

477. Η τζάτακα του μικρού Νάραντα (4)

- 40.** Δεν έσχισες ξύλα, δεν έφερες νερό·
ούτε φωτιά άναψες, γιατί άραγε σαν ανόητος κάθεσαι αφηρημένος;
- 41.** Δεν τολμώ να διαμείνω στο δάσος, Κασσάπα, σε καλώ·
δυστυχία είναι η διαμονή στην ερημιά, επιθυμώ να πάω στο βασίλειο.
- 42.** Ώστε εγώ αφού φύγω από εδώ, σε όποια χώρα διαμένω·
την καλή συμπεριφορά, Βράχμα, να μάθω, αυτή τη διδασκαλία καθοδήγησέ με.
- 43.** Αν εγκαταλείποντας το δάσος, και τις ρίζες και τους καρπούς του δάσους·
επιθυμείς διαμονή στο βασίλειο, αυτή τη διδασκαλία πρόσεχε από μένα.
- 44.** Μη καταναλώνεις δηλητήριο, απόφευγε τον γκρεμό·
και μη βυθίζεσαι στη λάσπη, προσεκτικά κοντά σε δηλητηριώδες φίδι να περπατάς.
- 45.** Τι άραγε είναι το δηλητήριο ή ο γκρεμός, ή ο βούρκος για τον ασκούμενο
στην άγια ζωή;
Ποιον εσύ δηλητηριώδες φίδι αποκαλείς, πες μου αυτό που ρωτήθηκες·
- 46.** Η νοητική διαφθορά, αγαπητέ, στον κόσμο, οινόπνευμα ονομάζεται·
ευχάριστη, ευδιαστή, χαριτωμένη, γλυκιά, σαν μικρή γεύση καρυκεύματος·
δηλητήριο αυτό λένε οι ευγενείς, της άγιας ζωής, Νάραντα.
- 47.** Οι γυναίκες, αγαπητέ, στον κόσμο, τον αμελή αυτές τον συγχύζουν·
αρπάζουν τον νου του νέου, όπως ο άνεμος το βαμβάκι που έπεσε·

αυτός είναι ο γκρεμός που διακηρύχθηκε, της άγιας ζωής, Νάραντα.

- 48.** Υλικό κέρδος, φήμη, τιμή, και τιμή σε ξένες οικογένειες·
αυτός είναι ο βούρκος που διακηρύχθηκε, της άγιας ζωής, Νάραντα.
- 49.** Οπλισμένοι βασιλιάδες, αγαπητέ, κατοικούν σε αυτή τη γη·
Αυτούς τους τέτοιους άρχοντες των ανθρώπων, τους μεγάλους, αγαπητέ
Νάραντα.
- 50.** Των αρχόντων, των επικρατούντων, μην περπατάς στα πόδια τους·
δηλητηριώδες φίδι διακηρύχθηκε, της άγιας ζωής, Νάραντα.
- 51.** Χρειαζόμενος τροφή και την ώρα του γεύματος, όποιο σπίτι πλησιάζει·
ό,τι εκεί γνωρίζει ως καλό, εκεί ας αναζητά τροφή.
- 52.** Αφού μπεις σε άλλη οικογένεια, για ρόφημα ή για τροφή·
μετρημένα να τρως, μετρημένα να καταναλώνεις, και μην στρέφεις τον νου
στα υλικά φαινόμενα.
- 53.** Στάβλο, μεθυστικό ποτό και τζογαδόρους, αίθουσες συνελεύσεων και τόπους
τυχερών παιχνιδιών·
απόφευγε από μακριά, όπως με όχημα ανώμαλο μονοπάτι.

Η τζάτακα του μικρού Νάραντα, τέταρτη.

478. Το τζάτακα του αγγελιαφόρου (5)

- 54.** Αγγελιαφόρους σου έστειλα, Βράχμα, καθώς διαλογιζόσουν στην όχθη του
Γάγγη·
ερωτηθείς από αυτούς δεν απάντησες, μήπως ο πόνος σου θεωρείται
μυστικός;
- 55.** Αν σου εγερθεί δυστυχία, αυξητή του βασιλείου των Κασί·
μην την πεις σε αυτόν, που δεν θα σε απελευθέρωνε από τη δυστυχία.
- 56.** Όποιος αυτόν τον γεμάτο πόνο, έστω και από ένα μέρος εν μέρει·
θα απελευθέρωνε με τη Διδασκαλία, σε αυτόν ασφαλώς φανέρωσε το.
- 57.** Εύκολα κατανοητή είναι η κραυγή των τσακαλιών και των πουλιών·
η ανθρώπινη κραυγή, βασιλιά, είναι πιο δύσκολα κατανοητή από αυτήν.
- 58.** Ακόμη κι αν φαντάζεται ένας άνθρωπος, «συγγενής, φίλος ή σύντροφος»·
Αυτός που πρώτα χαρούμενος αφού ήταν, μετά γίνεται εχθρός.
- 59.** Όποιο πλάσμα αποκαλύπτει τη δυστυχία του χωρίς να ερωτηθεί, σε
ακατάλληλη στιγμή·
οι φίλοι του χαίρονται, αυτοί που αναζητούν την ωφέλειά του γίνονται
δυστυχισμένοι.
- 60.** Και γνωρίζοντας τον χρόνο αυτού του είδους, κατανοώντας ότι ο συνετός
είναι ομόφρων·

ο σοφός θα μπορούσε να εκθέσει τις οδύνες σε άλλον, ας εκφέρει λόγο απαλό και νοηματικό.

- 61.** Και αν γνώριζε ότι είναι αβάσταχτο για τον εαυτό του, αυτά πράγματι δεν είναι για την έλευση της ευτυχίας μου·
μόνος του ο σοφός θα υπέμενε τις οδύνες, αληθινά αποβλέποντας στην ντροπή και τον ηθικό φόβο.
- 62.** Εγώ περιπλανώμενος στα βασίλεια, σε κωμοπόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες·
ζητώντας ελεημοσύνη, μεγάλε βασιλιά, επιθυμώντας πλούτη για τον δάσκαλο.
- 63.** Οικοδεσπότες, βασιλικούς υπηρέτες, και βραχμάνους μεγάλων οικογενειών·
Έλαβα επτά νίκκα χρυσού, κυρίαρχε των ανθρώπων·
Αυτά χάθηκαν από μένα, μεγάλε βασιλιά, για αυτό θλίβομαι πολύ.
- 64.** Οι άνδρες σου, μεγάλε βασιλιά, εξετάστηκαν με το νου·
δεν μπορούσαν να με απελευθερώσουν από τη δυστυχία, για αυτό δεν τους μίλησα.
- 65.** Και εσύ πράγματι, μεγάλε βασιλιά, από μένα με το νου αναγνωρίστηκες·
ικανός να με απελευθερώσεις από τη δυστυχία, για αυτό σε σένα μίλησα.
- 66.** Σε αυτόν έδωσε με ευλαβή διάθεση, αυτός που αυξάνει το βασίλειο των Κασί·
δεκατέσσερα νίκκα από καθαρό χρυσάφι.

Η τζάτακα του αγγελιαφόρου, πέμπτη.

479. Η τζάτακα της φώτισης του Καλίνγκα (6)

- 67.** Ο βασιλιάς Καλίνγκα, παγκόσμιος μονάρχης, δικαίως κυβερνούσε τη γη·
Πήγε κοντά στο δέντρο της φώτισης, με ελέφαντα μεγάλης δύναμης.
- 68.** Ο Καλίνγκα Μπαραντβάτζα, αφού εξέτασε τον βασιλιά Καλίνγκα, απόγονο ασκητών,
που περιέστρεφε τον τροχό, με ενωμένες παλάμες είπε αυτά.
- 69.** Κατέβα, μεγάλε βασιλιά, καθώς αυτό το κομμάτι γης έχει εξυμνηθεί από τους ασκητές·
Εδώ οι ανυπέρβλητοι Βούδες, οι πλήρως αφυπνισμένοι, ακτινοβολούν.
- 70.** Τα χόρτα και οι αναρριχητικές ρίζες στρέφονται δεξιόστροφα σε αυτό το μέρος της γης·
Το στολίδι στον ομφαλό της γης, έτσι έχουμε ακούσει στα ιερά κείμενα, μεγάλε βασιλιά.
- 71.** Της γης που περιβάλλεται από τον ωκεανό, που υποστηρίζει όλα τα όντα·
αυτό είναι το στολίδι της γης, κατεβαίνοντας απόδωσε τιμή.
- 72.** Εκείνοι που είναι ελέφαντες, και ευγενούς καταγωγής ελέφαντες·
τόσο μόνο εκείνο το μέρος, οι ελέφαντες δεν πλησιάζουν καθόλου.

- 73.** Ο ελέφαντας είναι ευγενούς καταγωγής, βεβαίως, στείλε τον χαυλιοδοντωτό ελέφαντα·
τόσο μόνο είναι ο τόπος, που είναι δυνατόν να προσεγγιστεί από τον ελέφαντα.
- 74.** Ακούγοντας αυτό ο βασιλιάς Καλίνγκα, αφού άκουσε τα λόγια του ερμηνευτή σημείων·
Έστειλε τον ελέφαντα, «θα μάθουμε εμείς αν είναι αληθινά τα λόγια του».
- 75.** Και σταλμένος από τον βασιλιά, ο ελέφαντας σαν γερανός αφού φώναξε δυνατά·
αφού οπισθοχώρησε κάθισε, σαν να μην άντεχε το βαρύ φορτίο.
- 76.** Ο Καλίνγκα Μπαρναντβάτζα, αφού αντιλήφθηκε τον ελέφαντα με εξαντλημένη ζωή·
τον βασιλιά Καλίνγκα, βιαστικά προσφώνησε·
«Πήγαινε σε άλλον ελέφαντα, ο ελέφαντας έχει εξαντλημένη ζωή, μεγάλε βασιλιά».
- 77.** Ακούγοντας αυτό ο Καλίνγκα, βιαστικά πήγε στον ελέφαντα·
Μόλις πήγε στο δάσος, ο ελέφαντας εκεί ακριβώς έπεσε στη γη·
Τα λόγια του ερμηνευτή σημείων, όπως ακριβώς ήταν ο ελέφαντας.
- 78.** Ο βασιλιάς Καλίνγκα είπε αυτό στον βραχμάνο Καλίνγκα·
«Εσύ πράγματι είσαι ο Αυτοφωτισμένος, παντογνώστης, που βλέπει τα πάντα.»
- 79.** Μη αποδεχόμενος αυτό ο βραχμάνος είπε στον Καλίνγκα·
«Εμείς είμαστε ερμηνευτές των σημαδιών, οι Βούδες είναι παντογνώστες, μεγάλε βασιλιά.
- 80.** Οι παντογνώστες και παντοειδήμονες Βούδες δεν γνωρίζουν μέσω χαρακτηριστικών·
Εμείς γνωρίζουμε με τη δύναμη της παράδοσης, οι Βούδες κατανοούν τα πάντα.
- 81.** Αφού τίμησε την ανώτατη φώτιση, με διάφορα μουσικά όργανα να παίζονται·
Αφού πρόσφερε γιρλάντες και αρώματα, τότε ο βασιλιάς πήγε στους γονείς του.
- 82.** Εξήντα χιλιάδες φορτία, λουλουδιών συγκέντρωσε·
Τίμησε ο βασιλιάς Καλίνγκα, τον ανυπέρβλητο τόπο της φώτισης.

Η τζάτακα της φώτισης του Καλίνγκα, έκτη.

480. Η τζάτακα του Ακίττι (7)

- 83.** Αφού είδε τον Ακίττι να ασκείται, ο Σάκκα, ο κύριος των όντων, είπε·
«Τι ποθώντας, Μέγα Βράχμα, μόνος ασκείσαι στον καύσωνα;»
- 84.** Η επαναγέννηση είναι δυστυχία, Σάκκα, και το σπάσιμο του σώματος·

ο θάνατος με σύγχυση είναι δυστυχία, για αυτό προσπαθώ, Βασάβα.

- 85.** Σε αυτό το καλά ειπωμένο σου, το πρόπον, το ωραία εκφρασμένο·
Μια ευχή, Κάσσαπα, σου δίνω, ό,τι επιθυμείς στον νου σου.
- 86.** Αν μου έδωσες ευχή, Σάκκα, κύριε όλων των όντων·
με την οποία γιους και συζύγους, πλούτο και σιτηρά και αγαπημένα·
αποκτώντας οι άνθρωποι δεν χορταίνουν, αυτή η απληστία ας μην κατοικεί σε
μένα.
- 87.** Σε αυτό το καλά ειπωμένο σου, το πρόπον, το ωραία εκφρασμένο·
Μια ευχή, Κάσσαπα, σου δίνω, ό,τι επιθυμείς στον νου σου.
- 88.** Αν μου έδωσες ευχή, Σάκκα, κύριε όλων των όντων·
χωράφι, τοποθεσία και χρυσάφι, βόδια και άλογα, δούλους και υπηρέτες·
αυτό το μίσος εξαιτίας του οποίου γεννημένο χάνουν, ας μην κατοικεί σε
μένα.
- 89.** Σε αυτό το καλά ειπωμένο σου, το πρόπον, το ωραία εκφρασμένο·
Μια ευχή, Κάσσαπα, σου δίνω, ό,τι επιθυμείς στον νου σου.
- 90.** Αν μου έδωσες ευχή, Σάκκα, κύριε όλων των όντων·
αδαή να μη δω να μην ακούσω, και με αδαή να μη συγκατοικήσω·
με αδαή συνομιλία, να μην κάνω και να μην εγκρίνω.
- 91.** Τι άραγε σου έκανε ο αδαής, πες, Κάσσαπα, την αιτία·
Για ποιο λόγο, Κάσσαπα, του αδαή τη θέα δεν επιθυμείς;
- 92.** Τη συμφορά οδηγεί ο άφρονας, σε μη-καθήκον απασχολείται·
δύσκολα καθοδηγείται ο ανώτερος, σωστά μιλώντας οργίζεται·
τη μοναστική διαγωγή αυτός δεν γνωρίζει, καλό είναι η μη θέασή του.
- 93.** Σε αυτό το καλά ειπωμένο σου, το πρόπον, το ωραία εκφρασμένο·
Μια ευχή, Κάσσαπα, σου δίνω, ό,τι επιθυμείς στον νου σου.
- 94.** Αν μου έδωσες ευχή, Σάκκα, κύριε όλων των όντων·
σοφό να δω να ακούσω σοφό, με σοφό να συγκατοικήσω·
με σοφό συνομιλία, αυτό να κάνω και αυτό να εγκρίνω.
- 95.** Τι άραγε σου έκανε ο σοφός, πες, Κάσσαπα, την αιτία·
Για ποιο λόγο, Κάσσαπα, του σοφού τη θέα επιθυμείς;
- 96.** Τη μέθοδο οδηγεί ο ευφυής, σε μη-καθήκον δεν απασχολείται·
εύκολα καθοδηγείται ο ανώτερος, σωστά μιλώντας δεν οργίζεται·
τη μοναστική διαγωγή αυτός κατανοεί, καλή είναι η συνάντησή μαζί του.
- 97.** Σε αυτό το καλά ειπωμένο σου, το πρόπον, το ωραία εκφρασμένο·
Μια ευχή, Κάσσαπα, σου δίνω, ό,τι επιθυμείς στον νου σου.
- 98.** Αν μου έδωσες ευχή, Σάκκα, κύριε όλων των όντων·

έπειτα, όταν η νύχτα τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου·

θεϊκές τροφές να εμφανίζονταν, και ηθικοί ζητιάνοι.

- 99.** Καθώς δίνω, να μην εξαντλούνται τα αγαθά μου· αφού δώσω, να μην μετανιώσω·
δίνοντας, να αποκτώ πεποίθηση στη συνείδηση· αυτό, Σάκκα, θα ευχόμεουν ως ευχή.
- 100.** Σε αυτό το καλά ειπωμένο σου, το πρέπον, το ωραία εκφρασμένο·
Μια ευχή, Κάσσαπα, σου δίνω, ό,τι επιθυμείς στον νου σου.
- 101.** Αν μου έδωσες ευχή, Σάκκα, κύριε όλων των όντων·
να μην με πλησιάσεις ξανά, αυτό, Σάκκα, θα ευχόμεουν ως ευχή.
- 102.** Με πολλές ασκητικές πρακτικές, οι άνδρες και οι γυναίκες·
ποθούν τη θέα μου, τι φόβος υπάρχει σε μένα στη θέα;
- 103.** Τέτοια θεϊκή μορφή, με όλες τις ηδονικές επιτυχίες·
αφού την είδα, θα αμελούσα τον αυστηρό ασκητισμό, αυτός είναι ο φόβος μου στη θέα σου».

Η τζάτακα του Ακίττι, έβδομη.

481. Η τζάτακα του Τακκάριγια (8)

- 104.** Εγώ ο ίδιος ο αδαής είπα προσβλητική ομιλία, όπως ο βάτραχος στο δάσος που καλεί το φίδι·
Τακκαρίγιε, σε αυτή τη χαράδρα πέφτω, πράγματι δεν είναι καλός αυτός που μιλάει υπερβολικά.
- 105.** Φτάνει ο θνητός που μιλάει υπερβολικά, σε φυλάκιση, δολοφονία, λύπη και θρήνο·
Τον εαυτό σου μόνο επικρίνεις εδώ, δάσκαλε, γι' αυτό που σε θάβουν σε λάκκο.
- 106.** Γιατί άραγε ρώτησα τον Τουντίλα, να κάνει τον δικό του αδελφό στην Καλίκια;
Γυμνός εγώ και ζευγάρι ρούχων έχασα, αυτό επίσης το νόημα είναι παρόμοιο με πολλά.
- 107.** Αυτός που ανάμεσα σε μαχόμενους μη μαχόμενος, ανάμεσα στα κριάρια πέταξε ο σπουργίτης·
Αυτός συνθλίφτηκε από τα κεφάλια των κριαριών εκεί, αυτό επίσης το νόημα είναι παρόμοιο με πολλά.
- 108.** Τέσσερις άνθρωποι άρπαξαν το ύφασμα, και έναν άνδρα προστατεύοντας·
Όλοι αυτοί με σπασμένα κεφάλια κείτονταν, αυτό επίσης το νόημα είναι παρόμοιο με πολλά.
- 109.** Κατσίκά όπως σε συστάδα μπαμπού δεμένη, πηδώντας στη μέση του σπαθιού πήγε·

Έτσι ακριβώς αυτής ο λαιμός κόπηκε, αυτό επίσης το νόημα είναι παρόμοιο με πολλά.

- 110.** Αυτοί δεν είναι θεοί ούτε γιοι γκαντχάμπα, αυτά είναι ελάφια που ήρθαν στα χέρια μου για έναν σκοπό·
Και ένα από αυτά ας μαγειρέψουν για το βραδινό γεύμα, ένα πάλι ας μαγειρέψουν για το πρωινό γεύμα.
- 111.** Εκατό χιλιάδες προσβλητικές ομιλίες, ούτε ένα κλάσμα δεν αξίζουν μιας καλής ομιλίας·
Αυτός που προχωρεί σε προσβλητική ομιλία μολύνεται, για αυτό σιωπηλή η κιννάρα δεν είναι από ανοησία.
- 112.** Αυτή που μου μίλησε απελευθερώστε την, και στο βουνό τα Ιμαλάια ας την πάνε·
Αυτόν όμως πράγματι ας δώσουν στην κουζίνα, νωρίς με την ανατολή του ηλίου για το πρωινό γεύμα ας τον μαγειρέψουν.
- 113.** Τα ζώα έχουν προστάτη τον Παντζούννα, αυτή η γενιά έχει προστάτες τα ζώα·
Εσύ είσαι ο προστάτης μου, μεγάλε βασιλιά, εγώ είμαι ο προστάτης της συζύγου μου·
Γνωρίζοντας τον έναν από τους δύο, απελευθερωμένος θα πήγαινε στο βουνό.
- 114.** Πράγματι η κατηγορία δεν αποφεύγεται εύκολα, διάφοροι άνθρωποι πρέπει να ακολουθούνται, ω άρχοντα των ανθρώπων·
Με ό,τι ακριβώς ένας λαμβάνει έπαινο, με εκείνο ακριβώς άλλος λαμβάνει κατηγορία.
- 115.** Όλος ο κόσμος περιβάλλεται από συνείδηση, υπερβαίνεται από συνείδηση, όλος ο κόσμος έχει συνείδηση στη δική του συνείδηση·
Με ξεχωριστή συνείδηση τα πολλά όντα όλα, ποιος εδώ στην κυριαρχία της συνείδησης δεν υποκύπτει;
- 116.** Σιωπηλός ήταν ο κιμπούρισα με τη σύζυγό του, αυτός που τώρα μίλησε φοβισμένος από τον φόβο·
Αυτός τώρα απελευθερωμένος, ευτυχής, υγιής, η ομιλία πράγματι είναι ωφέλιμη για τους ανθρώπους.

Η τζάτακα του Τακκάριγια, όγδοη.

482. Η τζάτακα του βασιλιά ελαφιού Ρούρου (9)

- 117.** Σε αυτόν εκλεκτό χωριό δίνω, και γυναίκες στολισμένες·
Όποιος μου αυτό το ζώο υποδείξει, το ύψιστο ζώο μεταξύ των ζώων.
- 118.** Σε μένα εκλεκτό χωριό δώσε, και γυναίκες στολισμένες·
Εγώ σε σένα θα υποδείξω το ζώο, το ύψιστο ζώο μεταξύ των ζώων.
- 119.** Σε αυτό το δασώδες άλσος, μανγκιές και σάλες ανθισμένες·

σκεπασμένο με ινδαγκόπακα, εδώ αυτό το ελάφι στέκεται.

- 120.** Αφού έκανε το τόξο άκαμπτο, έδεσε το βέλος και πλησίασε·
Και το ελάφι αφού είδε τον βασιλιά, από μακριά του μίλησε.
- 121.** Περίμενε, μεγάλε βασιλιά, μη με τρυπήσεις, τ αύρε των αρματηλατών·
Ποιος λοιπόν σου είπε αυτό, εδώ αυτό το ελάφι στέκεται.
- 122.** Αυτός ο κακοσυμπεριφερόμενος άνθρωπος, φίλε, στέκεται μακριά·
αυτός μου είπε αυτό, εδώ αυτό το ελάφι στέκεται.
- 123.** Αλήθεια λένε πράγματι έτσι, μερικοί άνθρωποι εδώ·
το ξύλο που ανασύρθηκε είναι καλύτερο, όχι όμως πράγματι μερικοί
άνθρωποι.
- 124.** Τι άραγε, Ρούρου, επικρίνεις από τα ζώα, τι από τα πτηνά ή τι όμως από τους
ανθρώπους;
Φόβος με καταλαμβάνει όχι μικρός, ακούγοντάς σε να μιλάς ανθρώπινα.
- 125.** Αυτόν που ανέσυρα ενώ παρασυρόταν στο ποτάμι, στα μεγάλα νερά, στο
γρήγορο ρεύμα·
από αυτό ως πηγή ήρθε ο φόβος σε μένα, δυστυχία πράγματι, βασιλιά, είναι η
συνάντηση με τους μη αγαθούς.
- 126.** Εγώ λοιπόν αυτό το τετράπτερο πτηνό, τον σωματοκόπτη, θα αφήσω στην
καρδιά του·
σκοτώνω αυτόν τον προδότη φίλου που πράττει ανάρμοστα, ο οποίος δεν
γνωρίζει μια τέτοια πράξη.
- 127.** Του σοφού ή του αδαή πράγματι, ω άρχοντα των ανθρώπων, οι γαλήνιοι τη
δολοφονία δεν επαινούν ποτέ·
ας πηγαίνει ελεύθερα στο σπίτι του ο κακόβουλου χαρακτήρα, και ό,τι του
υποσχέθηκες αυτό δώσε του·
και εγώ γίνομαι αυτός που εκπληρώνει τις επιθυμίες σου.
- 128.** Σίγουρα, Ρούρου, είσαι κάποιος από τους αγαθούς, εσύ που δεν πρόδωσες τον
άνθρωπο που σε πρόδωσε·
ας πηγαίνει ελεύθερα στο σπίτι του ο κακόβουλου χαρακτήρα, και ό,τι του
υποσχέθηκα αυτό του δίνω·
και εγώ σου δίνω ελεύθερη διακίνηση.
- 129.** Εύκολα κατανοητή είναι η κραυγή των τσακαλιών και των πουλιών·
η ανθρώπινη κραυγή, βασιλιά, είναι πιο δύσκολα κατανοητή από αυτήν.
- 130.** Ακόμη κι αν φαντάζεται ένας άνθρωπος, «συγγενής, φίλος ή σύντροφος»·
Αυτός που πρώτα χαρούμενος αφού ήταν, μετά γίνεται εχθρός.
- 131.** Συγκεντρώθηκαν οι κάτοικοι της υπαίθρου, και οι κάτοικοι κωμοπόλεων
συγκεντρώθηκαν·
Τα ελάφια τρώνε τις σοδειές, ας τα εμποδίσει η μεγαλειότητά σας.

- 132.** Ας χαθεί η χώρα, και το βασίλειο ας καταστραφεί·
Δεν θα προδώσω όμως εγώ το ελάφι ρούρου, αφού έδωσα την προσφορά της
αφοβίας.
- 133.** Ας χαθεί η χώρα μου, και το βασίλειο ας καταστραφεί·
δεν θα ψευδώ όμως εγώ, αφού έδωσα ευχή στον βασιλιά των ελαφιών.

Η τζάτακα του βασιλιά ελαφιού Ρούρου, ένατη.

483. Η τζάτακα του ελαφιού Σαράμπα (10)

- 134.** Ας ελπίζει ο άνθρωπος, ο σοφός να μην απογοητεύεται·
βλέπω εγώ τον εαυτό μου, όπως ευχήθηκα έτσι έγινε.
- 135.** Ας ελπίζει ο άνθρωπος, ο σοφός να μην απογοητεύεται·
βλέπω εγώ τον εαυτό μου, από το νερό στη στεριά ανασυρμένο.
- 136.** Ας προσπαθεί ο άνθρωπος, ο σοφός να μην απογοητεύεται·
βλέπω εγώ τον εαυτό μου, όπως ευχήθηκα έτσι έγινε.
- 137.** Ας προσπαθεί ο άνθρωπος, ο σοφός να μην απογοητεύεται·
βλέπω εγώ τον εαυτό μου, από το νερό στη στεριά ανασυρμένο.
- 138.** Ακόμα και ο σοφός άνθρωπος που οδηγήθηκε στη δυστυχία, δεν θα έπρεπε να
κόψει την προσδοκία για την έλευση της ευτυχίας·
διότι πολλές επαφές επιβλαβείς και ωφέλιμες, αστοχάστως έρχονται στον
θνητό.
- 139.** Το μη σκεπτόμενο συμβαίνει, το σκεπτόμενο καταστρέφεται·
Τα πλούτη δεν προέρχονται από τη σκέψη, είτε για γυναίκα είτε για άνδρα.
- 140.** Το ελάφι στο ορεινό δύσβατο τόπο, που εσύ ακολούθησες πριν·
Αυτού με τον ατρόμητο νου, εσύ από την ανδρεία ζεις.
- 141.** Αυτός που σε ανέσυρε από το δυσπρόσιτο φαράγγι, ο σαράμπα αφού
εξασκήθηκε στον βράχο·
αυτόν που οδηγήθηκε στον πόνο τον απελευθέρωσε από το στόμα του
θανάτου, εκείνο το ζώο με τον ακλόνητο νου εγκωμιάζεις.
- 142.** Μήπως εσύ λοιπόν ήσουν εκεί ακριβώς τότε, ή μήπως κάποιος σου το είπε
αυτό;
Με αποκαλυμμένο κάλυμμα, μήπως είσαι ο παντεπόπτης, μήπως η γνώση σου,
βραχμάνε, έχει τρομερή μορφή;
- 143.** Ούτε εγώ ήμουν εκεί τότε, ούτε κάποιος μου το είπε αυτό·
το νόημα των στροφών και των καλώς ειπωμένων, αυτό φέρνουν οι σοφοί, ω
άρχοντα των ανθρώπων.
- 144.** Αφού πήρες το βέλος με φτερά που σκοτώνει τη δύναμη των άλλων, στο τόξο
το βέλος, γιατί διστάζεις εσύ;

Το εκτοξευμένο βέλος ας σκοτώσει το ελάφι γρήγορα, γιατί αυτό είναι τροφή του βασιλιά, εσύ με την εξαιρετική σοφία.

- 145.** Σίγουρα κατανοώ κι εγώ αυτό, τροφή το ελάφι, βραχμάνε, για τον πολεμιστή· αλλά υποκλινόμενος σε αυτό που έγινε στο παρελθόν, για αυτό το ελάφι σαράμπχα δεν σκοτώνω.
- 146.** Αυτός δεν είναι ελάφι, μεγάλε βασιλιά, αυτός είναι τιτάνας, κυρίαρχος των κατευθύνσεων·
Αυτόν σκοτώνοντας, κυρίαρχε των ανθρώπων, ας γίνεις άρχοντας των αθανάτων.
- 147.** Και αν εσύ, βασιλιά, διστάζεις να σκοτώσεις το ελάφι σαράμπχα, τον φίλο· μαζί με τον γιο και τη σύζυγό σου, άριστε ήρωα μεταξύ των ανθρώπων, αφού πας εσύ στον ποταμό Βεταρανί του Γιάμα.
- 148.** Ας πάνε εγώ και όλοι οι κάτοικοι της υπαίθρου, και γιοι και σύζυγοι και η ομάδα των συντρόφων·
ας πάμε σε εκείνον τον ποταμό Βεταρανί του Γιάμα, αλλά αυτός που μου έδωσε τη ζωή δεν πρέπει να σκοτωθεί.
- 149.** Αυτό το ελάφι σε μένα που βρισκόμουν σε δυσκολία, στον μόνο ήταν ευεργέτης στη φρικτή έρημο χωρίς νερό·
Τέτοια προηγούμενη ευεργεσία θυμούμενος, γνωρίζοντας, Μέγα Βράχμα, πώς να το σκοτώσω;
- 150.** Αυτός που ευχαριστεί τους φίλους, να ζήσεις πολύ, αυτή τη βασιλεία κυβέρνα με τις αρετές της Διδασκαλίας·
περιποιούμενος από ομάδες γυναικών, να χαίρεσαι στο βασίλειο όπως ο Βάσαβα στον ουρανό.
- 151.** Χωρίς οργή, με πάντα γαλήνιο νου, έχοντας γίνει αφοσιωμένος στο να δίνω σε όλους τους επισκέπτες που ζητούν·
αφού δώσει και απολαύσει σύμφωνα με τη δύναμή του, ακατηγόρητος πήγαινε στον ουράνιο τόπο».

Η τζάτακα του ελαφιού Σαράμπχα, δέκατη.

Τέλος του κεφαλαίου των δεκατριών.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Βάρα, Άμπα, Κουθάρι, μαζί με Χάμσαβάρα, και στο δάσος ο Ντούτακα ως πέμπτος·
και Μπόντι, Ακίττι, με τον Σουτακκάρι, και Ρούρου, Μίγκα, και ο άλλος Σαράμπχα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1. 13. Το βιβλίο των δεκατριών έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org